

at det nu vilde være vanskeligt at lade en saadan provisorisk emaneret Anordning for-
kaste, tage den tilbage eller sætte den ud af
Kraft, troer jeg dog, at man deri meget fejl-
er. Jeg troer, at Stillingen er saaledes, at
man lettere nu vil kunne lade denne Forord-
ning træde ud af Kraft, end det maaskee var
paa den Tid ikke at lade den komme ud. Dette
berøer forresten paa Enhvers Maade at op-
fatte den politiske Stilling i de forskjellige Die-
blik; men jeg troer, at, dersom Forordningen
dengang var begrundet paa Ret og Billighed,
saa vil den ogsaa nu være begrundet paa Ret
og Billighed, og saa vil der ikke være Grund
til nu at lade den sætte ud af Kraft. Spørgs-
maalet, om det var nødvendigt dengang at lade
den udgaae provisorisk, det er en Ting, der
afhænger af den forskjellige Maade at opfatte
Forholdene paa; Regjeringen troede dengang,
at Forholdene vare saaledes, at man burde
lade den udgaae.

S. Pedersen: Jeg maa ogsaa ansee
det ikke alene for billigt, at der drages Om-
sorg for slike huusvilde Personer, men ogsaa
for christeligt, og jeg vil ogsaa ansee mig for-
pligtet til at stemme for Forslaget. Men jeg
anseer dog tillige, efter min Mening, at
der burde sættes en Grændse derfor. Thi der
staaer i § 2, at det er Sogneforstanderskabet,
der skal sørge for, naar Noget, som paa lov-
lig Maade ernærer sig i Sognedistrictet, bliver
trængende til Huusly, da at skaffe ham saa-
dant. Der er slet ikke nogen Begrændsning,
saa at det lader til, at Enhversomhelst, der
vilde, kunde komme til Sogneforstanderskabet
og sige: „J skulle skaffe mig Huusly“; thi jeg
synes dog, at dette skulde tages i Betragtning,
om han dog ikke skulde henvises til det Sogn,
hvori han egentligt var forsørgelsesberettiget,
eller om Sogneforstanderskabet skulde sørge for
Enhver, der paa lovlige Maade ernærede sig i
Sognedistrictet.

Funder: Maaskee jeg maatte tillade mig
den Bemærkning, at det ogsaa forekommer mig,
at det burde udtrykkes noget anderledes i den
anden Paragraph, hvem der er berettiget til
under visse Forudsætninger at erholde frit
Huus. Det hedder nemlig der . . .

Formanden: Jeg troer rigtignok, at
dette maatte høre til den anden Behandling.

Funder: Jeg troer, det er et Princip,
det angaaer. Jeg skal strax med et Par Ord
vise, hvorledes jeg mener det. Jeg mener, at
de Ord „som paa lovlige Maade ernære sig i
Sognedistrictet“ indeholde en Forandring i det
Princip, som hidtil har været det gjældende
for Fattigforsørgelsen. Jeg troer nemlig, at
det har været et almindeligt Princip, at En-
hver, der ikke har været istand til at kunne
forskaffe sig selv Huusly, og forresten har væ-
ret forsørgelsesberettiget paa vedkommende Sted,
har kunnet fordrø, at Fattigvæsenet skulde for-
syne ham med Huusly; men dette Princip
synes mig her efter Ordene at være forandret.
Naar der staaer „paa lovlige Maade“, saa syn-
nes det altsaa, at der skelnes mellem dem,
der ernære sig paa lovlige Maade, og dem, der
ikke ernære sig paa lovlige Maade, saa at der
altsaa her skulde følges forskellige Regler, naar
de bleve huusvilde, saa at f. Ex. en Mand,
der forresten var forsørgelsesberettiget i Sog-
net, men som ernærede sig ved ulovligt Kro-
hold, naar han blev huusvild og kom til
Fattigcommissionen, ikke skulde have samme
Ret, som om han ikke havde ernæret sig ved
ulovligt Krohold. Jeg veed ikke, om disse
Udtryk i Udkastet maaskee ere uheldige, om der
maaskee er noget Andet meent dermed, om
man maaskee har tænkt sig Personer, som ikke
være forsørgelsesberettigede, f. Ex. Landsstry-
gere, der kunde komme løbende ind i Sognet,
uden at kunne lovligt ernære sig der, og som
ikke kunne gjøre Fordring paa, at der skulde
gjøres slike Foranstaltninger for dem, for at
skaffe dem Huusly. Jeg skal tillade mig at
henstille til Udvalget, om ikke disse Udtryk
burde forandres, og om der ikke, hvis de ikke
blive forandrede, ved dem netop etableres et
nyt Fattigforsørgelses-Princip.

Premierministeren: Jeg skal dog til-
lade mig at bemærke, at der ved Ordene „naar
Noget, som paa lovlige Maade ernærer sig i
Sognedistrictet,“ dog vel ikke kan forståes An-
dre end de, der efter Anordningen ere beret-
tigede til at opholde sig der, altsaa ikke enhver
Landsløber. Men det har vistnok ikke været
Hensigten at indføre et nyt Princip i Fattig-